

РЕШЕНИЕ

№ 5725

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **4609** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисия за регулиране на съобщенията срещу решение № 179 от 02.04.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 100 състав по нахд № 18147/2011 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 0144 от 27.07.2011 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв, за нарушение на чл.335, вр. чл. 260, ал.2, предл.1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС).

Като касационно основание се сочи нарушение на закона – неправилно приложение на чл. 34 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответната страна – [фирма] оспорва жалбата по съображения подробно изложени в депозирания по делото писмен отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна, а обжалвания съдебен акт за незаконосъобразен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1

АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

От фактичката страна СРС е приел, че след подадена жалба от Д. П. за това, че не ѝ е била предоставена от [фирма] актуализирана справка за ползваните услуги и дължимите суми за периода юли- август 2010 г. били извършени две проверки в централния офис на [фирма]. При извършване на първоначалната проверка на 28.01.2011 г. и допълнителна проверка на 09.02.2011 г. с участието на свидетеля М. в централата на [фирма] се установило, че към датите на проверките фактурата на Д. П. вече била издадена, като не могло да се установи дали фактурата е изпратена на хартиен носител на адреса на П. поради обстоятелството, че фактурите се изпращали като обикновена поща и към момента на проверката нямало данни дали същите действително са получени от съответните абонати, вкл. Д. П.. Във връзка с изложеното е съставен АУАН от 27.04.2011 г., въз основа на който е издадено процесното НП

След обсъждане на събраните по делото доказателства, въззивният съд е приел, че нарушителят е бил известен на административно-наказващия орган при подаването на жалба с вх. № 14-00-3213/02.12.2010 г. АУАН е съставен на 27.04.2011 г. след изтичане на тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН.

Въззивният съд е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Жалба с вх. № 14-00-3213/02.12.2010 г. подадена от Д. А. П. не се намира в кориците на делото. Не е представена и пред настоящата инстанция. Факта на подаване на жалбата не се установява със свидетелски показания, а с писмени такива.

В наказателното и административно-наказателното производство е залегнал принципа на служебното начало. За да изясни дали е налице визираното в оспореното наказателно постановление административно нарушение, както и за да определи законосъобразно размера на наказанието, районният съд следва да събере всички относими, допустими и необходими за изясняване на обективната истина доказателства. При липсата на доказателства за подадена жалба, съдът не може да формира извода си за това законосъобразно ли е така определеното наказание, още повече, че в административнонаказателното производство в тежест на административнонаказващия орган е да докаже както състава на административното нарушение, авторството и вината на дееца, така и законосъобразното определяне на размера на наложеното наказание. Постановяването на съдебното решение при липса на валидно събрани доказателства обосновава извод за допуснато съществено процесуално нарушение от състава на СРС, изразяващо се в това, че без да изясни надлежно фактичката обстановка по делото и да събере всички относими и необходими доказателства в тази насока, е отменил наказателното постановление, формирайки правният си извод при липса на писмени доказателства за подадена жалба.

Налице е съществено нарушение на процесуалните правила, което може да бъде отстранено при новото разглеждане на делото и в този смисъл съставлява основание за отмяна на въззивното решение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, пр.2 и чл. 222, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, X– ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 179 от 02.04.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 100 състав по нахд № 18147/2011 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.